

Barbeltalk

Verandering...

Een oud gezegde luidt: verandering van spijs doet eten. En die wijsheid gaat beslist ook op voor de barbeel. Ook anderszins blijkt echter steeds weer dat de barbeel wordt geactiveerd door veranderende omstandigheden. Beweging zorgt voor barbeel. Zo licht mogelijk vissen dus en gebruik maken van de zuigingen van de schepen en de stromingen. Juist door gebruik te maken van 'veranderingen' was Frans Vogels de afgelopen jaren zeer succesvol en in deze bijdrage verklaart hij waarom...

Het gebruik van lange onderlijnen (80 cm) en voortdurend wisselen van aas leverde altijd barbeel op. Ik sta hier nog steeds achter. Ook het fenomeen 'kribhoppen' dat ik in eerdere uitgaven van Witvis Totaal heb beschreven, leidde (en leidt ook nog steeds) gegarandeerd tot barbeelvangst. Toch moet ik nu bekennen dat ik sinds mei 2009 een hele omslag heb gemaakt en sindsdien zelfs niet één keer aan dat actieve kribhoppen heb gedaan! Inmiddels heb ik bovendien mijn vertrouwde korf van 60 tot 100 gram met daarin zo'n 40 gram voer, vervangen

door één van 150 tot 240 gram, met daarin 80 gram voer of zelfs meer. En mijn onderlijn is nog aanmerkelijk langer geworden en geen 80 cm meer, maar minimaal 1,5 meter. Mijn onderlijn maak ik niet langer van 20/00 of 25/00; ik gebruik nu 30/00. Mijn haken maatje no. 6 en 8 zijn opgeborgd; ik vis nu met de maten 10 en 12. Kaas is niet langer het aas dat mijn absolute voorkeur geniet; ik gebruik nu met name pellets. Allemaal veranderingen dus. Ik ben in sommige gevallen grover gaan vissen, maar soms juist ook weer fijner

en kleiner. Maar één ding is zeker: al die aanpassingen hebben me erg veel barbeel opgeleverd en dat dan ook nog eens in aanmerkelijk kortere tijd. Meer dan 200 stuks in enkele maanden tijd, terwijl ik veel minder visuren maak. Ging ik voorheen naar de barbeel toe, nu dwing ik de barbeel naar mij te

komen! Het aantal barbelen dat ik heb gevangen boven de 70 cm is ook aanzienlijk gestegen.

Toch zat er het afgelopen jaar geen 80+ barbeel voor me in. Ik was er wel bij toen Ade Kiddell er eentje ving van maar liefst 87 cm! Dat was een lange, slanke vis die slechts 5.250 gram woog. Om in Ade's Engelse termen te blijven: 11, 2 lb. Deze barbeel werd gevangen aan... een blokje kaas.

Opmerkelijk, want ik ving vorig jaar vrijwel al mijn barbelen aan de pellet en krijg op dezelfde stek aan kaas nauwelijks nog beet.

Vrij schuivend lood!

Ook mijn schuiflusmontage heb ik in de wilgen gehangen en ingewisseld voor een montage met vrij op de lijn glijdend schuiflood. Deze montage heb ik eerder al uitgebreid beschreven in Witvis Totaal 45.

Inmiddels heb ik dit vrij-schuifstelsel in het belang van de barbeel wél voorzien van een saftclip. Niet de gebruikelijke zoals we kennen uit de

karperwereld, maar een nieuwe vorm. Deze saftclip is geheel vervaardigd uit plastic. Het bestaat uit een oogje, waardoor de hoofdlijn gaat. Aan dat oogje zit aan de ene kant de vorm van een omgekeerde J en aan de andere kant een klein staafje. Hierdoor krijg je een opening, waardoor je de lus van de voerkorf of het lood kunt voeren en deze opening wordt later gesloten door middel van een rubber balletje. Eén klein rukje is bij een eventuele vastzitter al voldoende om het plastic te doen breken. De barbeel is dan bevrijd van het de voerkorf of het werpgewicht en kan dan alsnog veilig worden binnen gehaald.

Andere hengels en korven

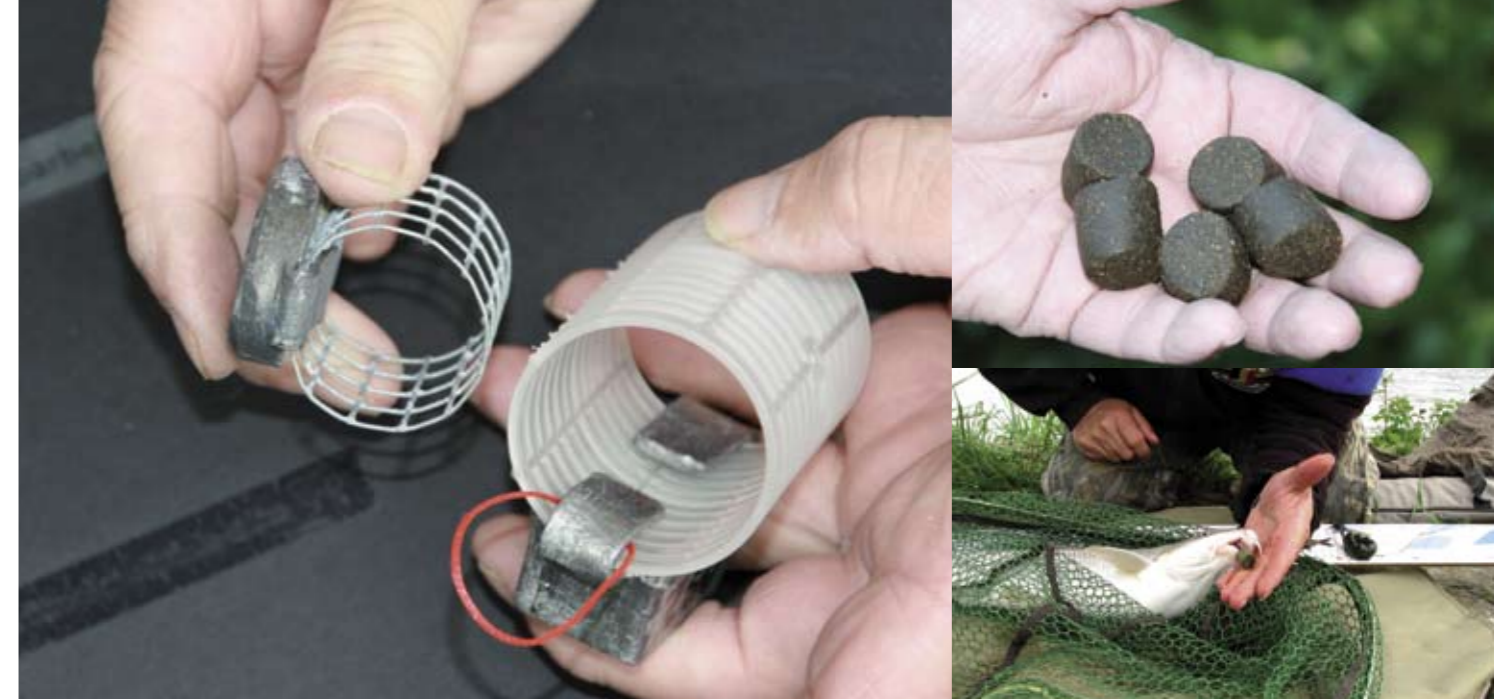
Eerder maakte ik gebruik van mijn verfeederhengels, maar die heb ik ingeruild voor twee speciale barbeelhengels.

De ene is de Korum Neoteric Twin Tip, met Avon-toppen van 1,75 en 2,2 lb. De andere hengel is van Shimano, de Beast Master BX Barbel. Ook deze heeft twee Avon-toppen van respectievelijk 1,75 en 2,2 lb. Beide hengels zijn 3.60 meter lang, waarbij aangemerkt moet worden dat de Shimano-hengel in de blank iets zachter is dan de Korum-hengel.

De slappe feedertoppen van voorheen zijn dus vervangen door ietwat stuggere Avon-toppen van 2,2 lb, de versie die ik tegenwoordig veelal gebruik. Deze top beweegt veel minder mee met de golven, de stroming en wind en de lijn wordt hierdoor veel beter op één plaats gehouden.

Zoals ik eerder al meldde ben

ik ook een aanzienlijk zwaardere voerkorf gaan gebruiken; eentje met een inhoud van bijna 100 gram en een totaalgewicht van 240 gram. De zwaarste korven in de handel die ik ken, zijn van Korum: de open ended feeder en de mesh feeder, beide 150 gram zwaar. Daarmee kwam ik niet uit en ik heb mijn extra zware korven dus speciaal laten maken. In combinatie met mijn zwaarste Avontop blijft het gewicht van 240 gram ook in de vaak snelstromende Waal lang (genoeg) op één plek liggen. Hierdoor creëer ik een prachtig langwerpige voerspoor. De vele sche-

pen op de Waal kunnen nog wel voor wát verplaatsing van het voer zorgen, doch zonder dat de breedtelijn van het voerspoor te groot (breed) wordt. Op de IJssel en de Grensmaas is het overigens perfect mogelijk om een stuk lichter te vissen, met een totaal gewicht van 180 gram bijvoorbeeld.

Verandering van voer...

De derde belangrijke verandering betreft mijn voer. Mijn korven vul ik tegenwoordig met een pelletmix en beide open uiteinden van de korf worden afgedekt met

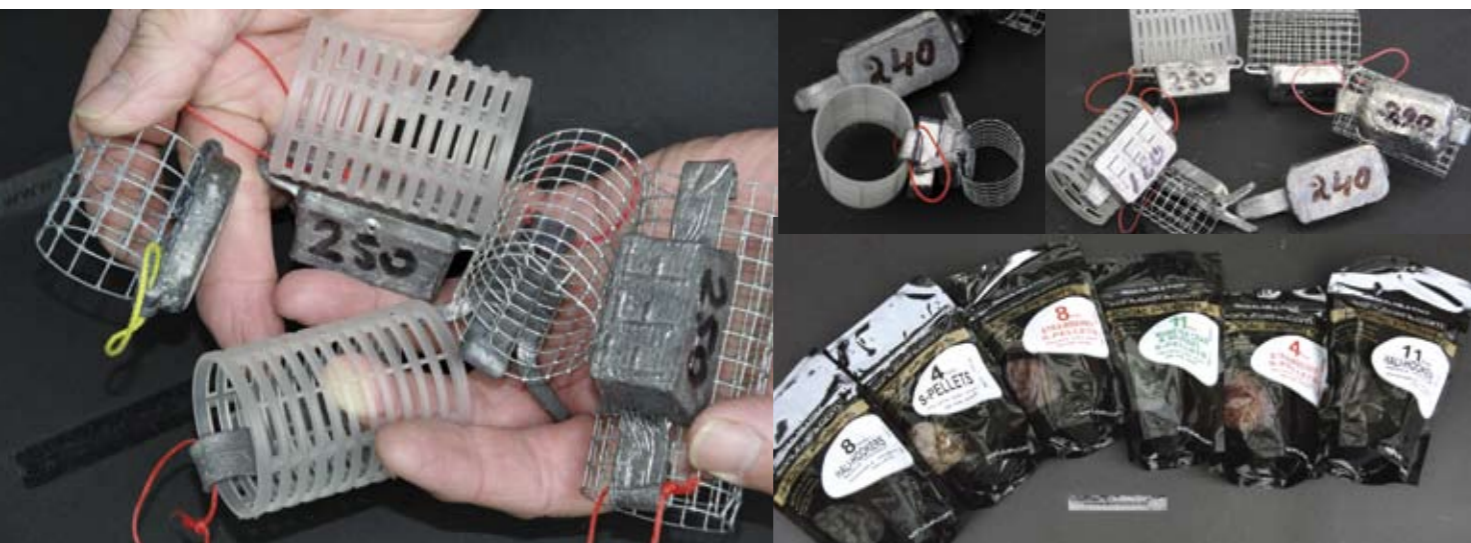
grondvoer (Hemp and Halicrunch van Sonubaits). Aangezien de korven zo groot zijn, breng ik nu steeds een handvol pellets naar de bodem. Het gewicht van de korf zorgt ervoor dat deze pelletmix snel op de bodem belandt. De extreme aantrekkingskracht van die pellets zorgt er steeds voor, dat de in de wijde omgeving aanwezige barbeel snel naar mijn voerplek komt. Mijn nylon onderlijn heb ik verlengd van 80 naar 150 cm. En indien nodig schroom ik niet om deze verder te verlengen tot zelfs twee meter!

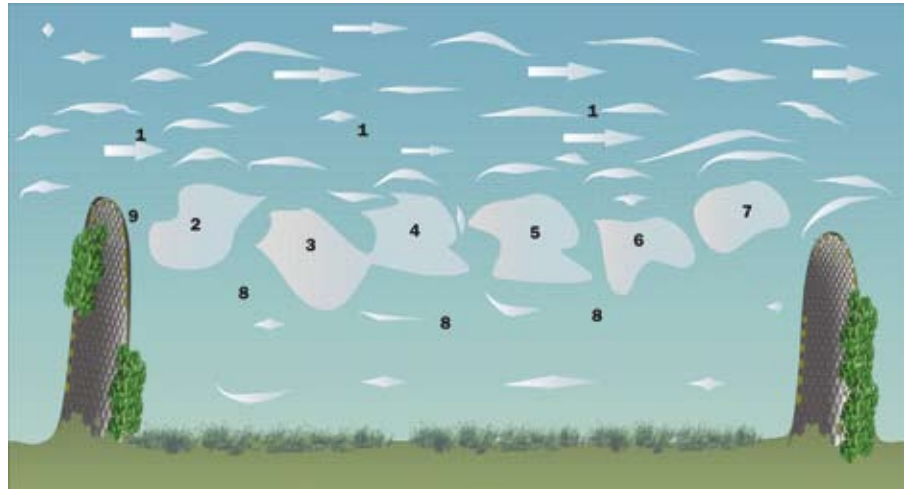
Pellets boven kaas!

Het is beslist opvallend dat sinds ik op deze manier voer, de barbeel massaler op mijn stek ligt. En kom ik binnen korte tijd terug op een eerder bezochte krib, dan liggen de barbelen er daar ook meteen. Ik vang nu vrijwel alle vis op pellets en gebruik nog hoogst zelden kaas. Een enkele keer probeer ik het wel met kaas, veel te vaak krijg ik daar geen beet op. Alleen op kribben waar ik nog niet heb gevoerd met pellets lukt het nog om met kaas barbeel te vangen. Als de barbeel eenmaal van de pelletmix heeft geproefd, wil die kennelijk niets anders meer. Pellets hebben welhaast een verslavende uitwerking op de barbeel. Door de toegevoegde smaakopwekkers blijven ze ervan eten, zonder dat ze er ooit genoeg van krijgen. De pellets die ik gebruik, zijn doordrenkt van de olie en hebben niet alleen een goede smaak, maar werken ook licht laxerend. Al die bovenstaande veranderingen maken dat mijn vrij rollende en bewegende systeem van weleer heeft plaats gemaakt voor een meer statische set up, waardoor ook dat kribhoppen niet meer nodig is. De barbeel komt nu naar mij, in plaats van dat ik opzoek naar de vis ga.

Metten is weten...

Ik zou bijna één heel belangrijk aspect vergeten! De tijd! Ik heb de afgelopen drie jaar op een camping gestaan aan de Waal. Ik hoefde amper 200 meter te lopen om op de kop van de krib te kunnen zitten. Bijna drie jaar lang heb ik daar zes kribben tot mijn beschikking, van vrijdagavond tot zondagavond. Aangezien het een kleine camping betreft met heel goede sociale controle, kan ik mijn visspullen gewoon laten staan. Dat maakt het mogelijk om op elk moment van de dag even te vissen. In drie jaar tijd leverde me dat een enorme kennis op. In een database houd ik werkelijk alles bij. Hierdoor weet ik onder andere dat de barbeel het best te vangen is in de periode tussen 16.00 – 21.00 uur. Vandaar dat ik nu dan ook 'gericht op tijd' op barbeel kan gaan vissen. Al deze, soms kleine veranderingen, zorgen voor een grote omslag in het aantal barbelen dat ik dit jaar in een relatief korte tijd heb mogen vangen.

volgende kop van een krib. Onderstaande illustraties verduidelijken een en ander ook visueel.

Voor de IJssel geldt dat de neringen niet alleen rondom de kribben liggen, maar ook dicht langs de oever, zeker waar veel obstakels liggen. En dat zijn er veel! De hele IJsselbodem ligt bezaaid met bakstenen en basaltblokken.

In de praktijk zijn neringen makkelijk te herkennen. Ze zijn meestal rond en hebben een vlak uiterlijk. Kijk alleen maar naar de kleur op het water, neringen zijn altijd lichter. Het je de neringen gevonden, dan ben je al bij een

barbeelzone, het biotoop waar deze vissoort zich bij voorkeur ophoudt.

Nu is het alleen nog kijken bij de nering waar ze zich die dag ophouden. Dat kan zijn aan het snelst een kwestie van goed te beoordelen wáár in of bij die nering de barbeel zich op dat moment ophoudt: in het rustige gedeelte, of juist achter de nering. Dichter bij de barbeelzone kan ik je niet brengen...

Frans Vogels

Neringen

In mijn artikelen gebruik ik vaak het woord 'neringen', in die zin dat ik aan-geef 'altijd de neringen op te zoeken'. Uit reacties van lezers heb ik inmiddels kunnen afleiden dat kennelijk niet iedereen begrijpt wat dat begrip 'nering' nu eigenlijk precies inhoudt. Een nering ontstaat op het punt waar stromend en stilstaand water elkaar raken. Maar ook twee stromende watergedeeltes, met verschillende stroomsnelheden, die elkaar raken, veroorzaken neringen. Ze ontstaan ook op plekken waar (hoge) obstakels op de bodem liggen en het water dus omhoog wordt gedrukt. Stromend water zoekt altijd de makkelijkste weg, buigt soepel en dat veroorzaakt neringen.

Neringen, waterwervelingen, draaikolken, zijn allemaal woorden, met voor mij dezelfde betekenis. Neringen vindt je altijd op de kop van een krib en liggen op de Waal ook altijd in de lijn naar de

